Покліч Волі

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №6 (116)
КРАСАВІК 2012 ГОДА

“Покліч волі” ў Інтэрнэце

Зараз наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/poklicz_voli.html , што у каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання яшчэ да з’яўлення газеты на паперы.

ПОГЛЯД РЭДАКТАРА

КОЖНЫ САМ ПА САБЕ?

Галадоўка як апошні акт магчымага пратэсту супраць несправядлівасці дзяржавы ў адносінах да палітычных ці грамадскіх правоў чалавека вядомая даўно. Можна, канечне, спрачацца пра ейную эфектыўнасць, але ў сёняшнім свеце яна, на жаль, мае месца.

Нашая газета ўжо не аднойчы пісала пра мужнага беларуса, палітвязня Сяргея Каваленку, які шмат дзён трымаў галадоўку за кратамі на знак несправядлівага ў адносінах да яго прысуду. Палітолагі, грамадскія і палітычныя актывісты даволі часта абмяркоўвалі і сам факт ягонага ўчынку, і сітуацыю вакол гэтага не ардынарнага чалавека, але разам з тым большыня тутэйшага грамадства не толькі не заклапочана лёсам асобнага чалавека, але і не ведае, хто такі Сяргей Каваленка.

За часамі Лукашэнкі галадоўка ў Беларусі стала звыклай справай. Хто толькі не галадаваў, выстаўляючы нейкія патрабаванні: і дэпутаты Палаты прадстаўнікоў, і прадпрымальнікі, і вернікі, і кандыдаты ў прэзідэнты...

Асаблівасць сітуацыі С.Каваленкі аднак палягае ў тым, што галадаць ён збіраўся да канца, да смерці дзеля справядлівасці. Такое ў Беларусі ўпершыню. Пацярпеўшы за бяскрыўдны жарт (вывешванне бел-чырвона-белага сцягу на навагодняй яліне), Каваленка паказаў, што на Беларусі ёсць асобы, гатовыя дзеля нацыянальных каштоўнасцяў, ісці на самыя адчайныя, згубныя з гледзішча рацыянальнага абывацеля акцыі, каб адстаяць не ўласнае жыццё, а каб засведчыць нацыянальную катастрофу ў якой апынулася краіна.

Сяргей, бясспрэчна герой, але ці патрэбны гераізм большыні, якая спавядае канфармізм? Бадай, што не. Ідэя гераізму згубіла для іх сваю актуальнасць. Нават палітычныя партыі, грамадзкія рухі не арганізавалі масавых акцый у падтрымку Сяргея. Слабая рэакцыя з іхняга боку паказвае, што сацыяльныя пытанні пераважаюць над палітычнымі. Дзеля сваёй асабістай уяўнай стабільнасці ніхто не жадае сварыцца з уладай у справе падтрымкі галадоўніка: ні грамадскія арганізацыі, ні царква , ні Касцёл, ні асобныя грамадзяне. І гэта пры тым, што перад намі не забойца, не рабаўнік, а чалавек, які пакутуе за высокую нацыянальную каштоўнасць.

Бясспрэчна, галадоўка – акт адчаю, апошні шанец пазбаўленага правоў чалавека, хоць неяк паўплываць на сітуацыю. Можна сказаць, што гэта – расцягнутае ў часе самагубства, мо таму гэтая акалічнасць падсвядома і адштурхоўвае многіх людзей ад аналізу акалічнасцяў галадоўкі. Але ж трэба памятаць, што той час, які аддзяляе галадоўніка ад смерці дадзены не столькі індывідууму, які пакутліва памірае, колькі тым ад каго гэтае жыццё залежыць, а залежыць яно ад кожнага, хто хоць як можа паўплываць на абставіны. І яшчэ, як мне падаецца, кволая рэакцыя – вынік страшэннай атамізаванасці грамадства: кожны сам па сабе, няма аніякай грамадзянскай салідарнасці, бо любая ініцыятыва і самаарганізацыя ў тутэйшых умова нясуць небяспеку, якой людзі ўнікаюць любымі шляхамі. Не буду нікога вінаваціць за такія звышасцярожлівыя паводзіны. Але ж кожны мусіць усведамляць, што ніякія зрухі да лепшага не адбудуцца да тае пары, пакуль грамадская і палітычная ініцыятыва не зойме сваё належнае месца ў жыцці краіны.

Рэдактар.

ТЭРЫТОРЫЯ ДАБРА

Дысконтная карта “Клопат”

Газета “Жыццё Прыдзвіння” паведамляе, што 147 ветэранаў і інвалідаў Вялікай Айчыннай вайны з Віцебскага раёна атрымалі дысконтную карту «Клопат», якая дазваляе набыць прадукты сілкавання са зніжкай 10 %.

Гэта, безумоўна, добра, што сваю даніну павагі ветэранам і інвалідам Вялікай Айчыннай вайны раёна ЧУП «Віцебская ўніверсальная база» выказала праз набыццё дысконтных карт «Клопат». Іх атрымалі 147 адрасатаў.

Уладальнікам гэтых дысконтных карт прадстаўлена 10-адсоткавая зніжка на ўсю суму куплі, за выключэннем спіртнога, тытунёвых вырабаў і цукру. Палёгкавую паслугу аказвае ўніверсам «Гермес», размешчаны па праспекце Черняховского, 18.

У сілу свайго ўзросту і стану здароўя не ўсе сельскія ветэраны могуць самастойна наведваць краму, таму атаварыцца за іх прадстаўлена магчымасць іх дзецям, унукам, сацработнікам. Толькі ім неабходна пры сабе мець пасведчанне ветэрана ці інваліда вайны, дысконтную карту, а таксама ўласны пашпарт.

Усё гэта безумоўна добра, але давайце задумаемся над існаваннем самага факту падобнай дабрачыннасці пасля 67-мі гадоў мірнага жыцця. Чаму людзям, якія ахвяравалі сваім жыццём да сённяшняга часу дзяржава не стварыла належных для іхняга ўзросту і статусу ўмовы, пры якіх не патрэбная была б падобнага роду дабрачыннасць?

Ян Сведка.

ПАЛІТЫКА

У правядзенні пікетаў адмоўлена

Ян Дзяржаўцаў падаў 6 заявак на пікеты, каб правесці тры акцыі 22 красавіка, і яшчэ тры — 26 красавіка. Заяўкі пададзеныя ў тры раённыя адміністрацыі Віцебску. Сябра КХП-БНФ прапанаваў уладам далучыцца да ягоных пікетаў, але тыя забаранілі правядзенне акцый.

Ян Дзяржаўцаў

Мэта пікетаў запланаваных на 22 красавіка — інфармацыйная. Актывіст хацеў данесці да жыхароў Віцебску звесткі пра палітыку, накіраваную на знішчэньне мовы, культуры і нацыянальнай самаідэнтыфікацыі беларусаў.

Пікеты, замоўленыя на 26 красавіка, прысьвячаюцца ўгодкам Чарнобыльскай трагедыі. Ян Дзяржаўцаў мяркаваўзьвярнуць увагу землякоў на небясьпеку будаўніцтва АЭС у Беларусі.

Падаючы заяўкі на пікеты, спадар Дзяржаўцаў прапанаваў старшыням раённых адміністрацый далучыцца да арганізацы гэтых акцый. У такім выпадку ў яго быў шанец, што іх дазволяць: калі раённыя ўлады адгукнуцца на прапанову актывіста, то яму ня трэба будзе прадастаўляць дамовы на мэдычнае абслугоўваньне, ахову правапарадку і прыборку пасьля пікету.

Забараняючы масавыя мерапрыемствы, чыноўнікі звычайна спасылаюцца на рашэньне Віцебскага аблвыканкаму № 881 ад 10 ліпеня 2009 году. Паводле яго, калі арганізацыя масавага мерапрыемства адбываецца без удзелу органаў дзяржаўнай улады, арганізатары павінны заключыць дамовы з мэдыкамі, міліцыянтамі і камунальнікамі на абслугоўваньне імпрэзаў. Ужо амаль два гады, як ніводная заяўка віцебскіх актывістаў на пікеты на пікеты не была задаволеная, бо адпаведных службы адмаўляюцца заключаць дамовы па розных прычынах.

Мінулыя спробы Яна Дзяржаўцава таксама былі беспасьпяховымі. З 23 сакавіка па 9 красавіка адбылося пяць пасяджэньняў раённых судоў, калі актывіст спрабаваў прыцягнуць чыноўнікаў да адказнасьці за забарону 15-ці пікетаў у падтрымку свайго аднапартыйца Сяргея Каваленкі. Аднак і ў Першамайскім, і ў Кастрычніцкім, і ў Чыгуначным райсудах рашэньні ўладаў былі прызнаныя законнымі, і скаргі актывіста пакінулі без задавальненьня.

Спадар Дзяржаўцаў апавёў, што на гэты раз адмовілі з тае нагоды, што ён не прадставіў дамовы на абслугоўваньне мерапрыемства мэдыкамі, камунальнікамі і міліцыяй:

«Прыватнай асобе практычна немагчыма заключыць такія дамовы — разам зь іншымі віцебскімі актывістамі мы пэрыядычна спрабавалі гэта зрабіць цягам апошніх двух гадоў. То адны, то другія адмаўляюць з розных прычын. Але ж калі нешта арганізуюць улады — дамоваў не патрабуецца, так сказана ў рашэньні гарвыканкаму наконт масавых мерапрыемстваў. Таму я прасіў, каб раённыя адміністрацыі далучыліся да арганізацыі — гэта ж важна, гэта ўгодкі трагедыі ў Чарнобылі! Але мне проста адмовілі», — распавёў Дзяржаўцаў.

Ян Дзяржаўцаў кажа, што наконт ягонай прапановы далучыцца да арганізацыі «чарнобыльскіх» пікетаў у лістах пра іх забарону няма ані згадкі. Гэтаксама было і мінулым разам, калі сябар КХП БНФ падаваў заяўкі на пікеты да ўгодкаў нараджэньня Ўладзіміра Леніна: зь Першамайскай, Кастрычніцкай і Чыгуначнай раённых адміністрацыяў прыйшлі толькі кароткія лісты з адмовамі.

Паводле “Радыё Свабода”.

АБ’ЯВА

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Покліч волі» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць, то таксама патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Рэдакцыя «Покліч волі» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты « Покліч волі ».***
- ***Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыякавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.***

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

АЛКАГАЛІЗАЦЫЯ НАСЕЛЬНІЦТВА ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Праблема алкагалізацыі насельніцтва з кожным годам становіцца ў Беларусі ўсё больш актуальнай. Доказам таму служаць паказчыкі рэалізаванага праз гандлёвую сетку спіртнога на душу насельніцтва ў год. Калі ў 1995 годзе даводзілася 6,5 л спіртнога на чалавека, у 2010 годзе – ужо 12,2 л, а ў 2011 гэта лічба ўзрасла да 13,3 л.

На ўліку ў дыспансеры Віцебскага абласнога клінічнага цэнтра псіхіятрыі і наркалогіі, па дадзеных на 1 красавіка, знаходзяцца 1156 жыхароў Віцебскага раёна (у іх ліку 283 жанчыны). З іх на дыспансерном уліку знаходзяцца 927 чалавек (243 жанчыны) – з дыягназам «алкагольная залежнасць» і 302 (жанчын - 27) – на лячэбна-прафілактычным назіранні з нагоды ўжыванні алкаголю са шкоднымі наступствамі.

Да алкагалізацыі схільныя ўсе пласты насельніцтва. Пацыенты дыспансару– мужчыны і жанчыны розрага ўзросту, якія маюць розны сацыяльны статут і ўзровень адукацыі. Сярод іх ёсць людзі, якія займаюць высокія пасты, што жывуць у дастатку, у сем'ях. А ёсць грамадзяне з зусім процілеглага «канцавосся» , якія страцілі ў жыцці ўсё, што мелі: сям'ю, працу, жыллё, чалавечае аблічча, сродкі да існавання.

Шмат што залежыць ад генетычнай схільнасці, характару, выхавання. Напрыклад, у чалавека прыніжаная самаацэнка, ён не прыстасаваны да жыцця, праз алкаголь ён шукае спосаб самасцвярджэння ў грамадстве. Алкаголь дзейнічае на вышэйшыя мазгавыя функцыі і такім чынам здымае псіхалагічныя бар'еры. Яму здаецца, што праблемы сыходзяць на другі план, ён пачуваецца ўпэўненей, лягчэй

Алкагалізм як хранічнае захворванне праходзіць некалькі стадый. На першай фармуецца псіхалагічная залежнасць. Расце здольнасць пераносіць усе больш вялікія дазоўкі алкаголю для дасягнення таго эфекту, дзеля якога чалавек п'е - эмацыйнае паслабленне, эйфарыя, здыманне напругі. На першай стадыі алкаголь перастае быць чужым для арганізма, губляецца ахоўны ванітавы рэфлекс, у чалавека пагаршаецца настрой, калі няма магчымасці спажыць спіртное. На другой стадыі да псіхалагічных сімптомаў далучаецца фізічная залежнасць, і з'яўляюцца праблемы са здароўем: перапады ціску, курчы, дэпрэсія ці суіцыдальныя настроі, псіхоз. Трэцяя стадыя – дэградацыя, чалавек губляе здольнасць адаптацыі да жыцця, у яго можа з'явіцца прыдуркаватасць, псіхічныя засмучэнні, агрэсія, канфліктнасць.

Пакуль чалавек прыходзіць на лячэнне сам, ён яшчэ мае права на ананімную дапамогу. Калі ж чалавек парушае грамадскі парадак, спакой іншых людзей, скандаліць, канфліктуе, ён прымусова па рашэнні суда можа быць адпраўлены ў ЛПП на лячэнне і рэабілітацыю.

Нажаль, ёсць нават адзінкавыя выпадкі захворвання непаўналетніх. У вобласці 7 падлеткаў, у якіх ужо развілася алкагольная залежнасць.

Часта піць пачынаюць з «прыгожых» напояў: каньяк, віскі, шампанскае. Але на канчатковай стадыі, як правіла, асноўная маса нашых пацыентаў п'е нізкагатунковае віно - яго лягчэй пераносіць арганізм, яно даступна па кошце

Нізкагатунковыя віны маюць ненатуральны склад: у іх уваходзяць спірты, араматызатары, фарбавальнікі, і яны вельмі таксічныя для арганізма, асабліва дрэнна ўплываюць на печань.

Якімі б ні былі чыннікі развіцця алкагалізму, цяжка знайсці апраўданне людзям, якія спіліся бацькам.

Ян Жыхар.

ТАКОЕ ЖЫЦЦЁ

ВІЦЕБСК: МІЛІЦЫЯ ЗАМІНАЛА ЎШАНАВАННЮ ПАМЯЦІ АХВЯРАЎ ТЭРАКТУ

Плошча Перамогі, дзе дамовілася сабрацца віцебская моладзь, паўгадзіны была ў міліцэйскім ачапленьні. Двух чалавек затрымалі.

Праз сацыяльную сетку «Ўкантакце» хлопцы і дзяўчаты дамовіліся, што ў памяць ахвяраў тэракту ўскладуць кветкі каля сымбалічнага знаку геаграфічнага цэнтру Віцебску. Роўна год таму ля суседняга спуску ў падземны пераход таксама праходзіла ўшанаваньне памяці загінулых. Аднак сёлета супрацоўнікі міліцыі пагражалі затрыманьнямі ўсім, хто будзе ладзіць «акцыю» — менавіта так яны назвалі ўскладаньне кветак.

Моладзі давялося перайсьці на другі бок плошчы, да Вечнага агню, дзе амаль няма мінакоў. Сярод тых, хто прыйшоў ушанаваць памяць ахвяраў выбуху ў менскім мэтро, былі Тацяна Кавалёва, сястра расстралянага Ўладзіслава Кавалёва:

«Мы падышлі да Вечнага агню, запалілі сьвечкі, паклалі кветкі. Тут жа зьявіўся міліцэйскі „уазік", супрацоўнікі міліцыі схапілі мужчыну з фотаапаратам, потым яшчэ аднаго хлопца. Мы ўскладалі кветкі, а потым сталі побач з цывільным».

Абодвух затрыманых урэшце адпусьцілі пасьля «прафіляктычнай гутаркі» пра недапушчальнасьць удзелу ў несанкцыянаваных акцыях. Паводле аднаго зь іх — незалежнага журналіста Зьмітра Казакевіча — прэтэнзіі супрацоўнікаў міліцыі былі да наяўнасьці фотаапарата. У нецэнзурных выразах маёр, які не назваў свайго імя, заявіў спадару Казакевічу, што прысутнасьць журналіста з фотаапаратам на імпрэзах такога кшталту будзе мець для яго кепскія наступствы.

"Радыё Сабода".

КРЫМІНАЛ

"ЛІПА", АЛЕ НЕ ДРЭВА

Падчас рэйдавых мерапрыемстваў, праведзеных лясной ахovай лесагаспадарчай установы «Віцебскі лягсас», быў выяўлены факт незаконнай рубкі 28 дрэў алешыны серай за межамі пасекі Кастрычніцкага лясніцтва. За «ліпавыя» лесанарыхтоўчыя працы прадугледжана адміністрацыйная адказнасць па арт. 15.22 ч. 1 КОАП РБ.

Напачатку снежня быў затрыманы трактарыст «ВООД», які вывозіў з пасекі дрэвы алешыны, не маючы пры сабе дакументаў на нарыхтоўку драўніны. Падобны інцыдэнт, пры якім сутыкаюцца інтарэсы прыватніка і лесагаспадарчай установа, не першы. У лістападзе гэта ж юрыдычная асоба ўжо «пагарэла» на перавозцы лесапрадукцыі без складання неабходных дакументаў для перавозкі.

Суд раёна лічыць, што вінаватасць ПВГУП «ВООД» у незаконнай парубцы драўнінна- хмызняковай расліннасці ў лясах першай групы дзяржлясфонда доказанай.

Ян Сведка.

ЗДАРЭННІ

ДТЗ у Віцебскім раёне

ДТЗ з удзелам двух грузавікоў адбылося 4 красавіка ў Віцебскім раёне. Каля 20:00 недалёка ад вёскі Ільічоўка падчас завеі «MAN» сутыкнуўся з «МАЗам», які часткова з'ехаў у кювет.

Калі на месца дарожна-транспартнага здарэння прыбылі супрацоўнікі МУС, яны выявілі, што ў кабіне грузавіка « MAN-22321» заблакаваны 51-гадовы кіроўца і 27-гадовы пасажыр. 41-гадовы кіроўца «МАЗ-53366» не пацярпеў і змог самастойна пакінуць кабіну. Як паведамляе прэс-служба МУС, кіроўцу дасталі з кабіны пры дапамозе аварыйна-выратавальнай прылады «Вэбер». А вось каб дастаць пасажыра, выратавальнікам спачатку прыйшлося з дапамогай аўтакрана адцягнуць адзін аўтамабіль ад іншага. Пацярпелыя, перададзеныя брыгадзе хуткай дапамогі, былі дастаўлены ў Віцебскую абласную клінічную лякарню. У кіроўцы выцятая рана галёнкі, а ў пасажыра – удар мяккіх тканак твару і пералом левай нагі.

Ян Сведка.

ЦІКАВА ВЕДАЦЬ

ЁСЦЬ ДОЎГАЖЫХАРЫ І Ў НАС

У Віцебскім раёне пражываюць 8879 пенсіянераў па ўзросце, з іх 6302 жанчыны і 2577 мужчынаў. У жыццёвым прамежку 80-89 гадоў – 1468 чалавек (1170 жанчынаў і 298 мужчынаў), 90-99 гадоў – 152 чалавекі. Стогадовы парог перасягнулі 9 жанчынаў.

Свой 102-і дзень нараджэння ў перадпачатку лета сустрэне Еўдакія Мацвееўна Марозава, што жыве ў в. Хатоля Курынскага сельсавета.

У 90-гадовым узросце яна вырашыла на зіму з'ехаць да дачкі ў Маскву, але толькі з той умовай, што ўвесну вернецца назад. З тых часоў так і павялося: глыбокай восенню Еўдакія Мацвееўна з дачкой адпраўляюцца ў Расею, а як пацяплее – даўгавечніца вяртаецца ў родную вёску і… маладзее. Тут у працах праведных прайшло ўсё еінае жыццё. Успаміны, як і клопат блізкіх, саграваюць, роднае паветра бадзёрыць. Ці не ў гэтым сакрэт яе даўгалецця?

Ян Сведка.

ПАЛІТЫЧНЫ ВЯЗЕНЬ

Жонка Сяргея Каваленкі баіцца, што неўзабаве яго этапуюць назад у "Віцьбу"

Алена Каваленка падзялілася сваімі асцярогамі і ўражаннямі пасля ўчорашняга спаткання з мужам у Навінках.Жонка палітвязня расказала "Витебскому Курьеру", што спатканне было нядоўгім. Яны размаўлялі не больш за 20 хвілін. За спіной Сяргея ўвесь час стаяла медсястра.

Алена ўсцешаная тым, што Сяргей выглядае зараз трохі лепш, чым у калоніі "Віцьба-3". Нават пачаў усміхацца. "Але ўсё роўна страшны – адны вочы на палову твара і рукі як плёткі. Маленькі ёжык на галаве адрос…"Сяргей распытаў пра дзетак. А потым распавёў, што яму давялося пераежыць у псіхіятрычным аддзяленні пры калоніі "Віцьба-3". З яго ных словаў, на ноч яго прывязвалі да ложка і ўключалі над галавой лямпу дзённага святла. Спаць было немагчыма."Ён расказаў, што наогул не давалі ўставаць з ложка – і тады, калі ляжаў пад кропельніцай, і без яе. Пасля кропельніцы адразу ўстаўлялі катэтар. І я мяркую, што менавіта гэта і справакавала праблемы з ныркамі, на якія цяпер скардзіцца Сяргей. Расказаў, што на "Віцьбе" пачаў харкаць крывёю, але медыкі нібы не заўважалі гэтага", – распавяла Алена.

Палітвязень расказаў таксама жонцы, што ў "Віцьбе"да яго падсаджвалі зэкаў з нізкім сацыяльным статусам, на зонаўскай фене – "пітухоў". У знак пратэсту з такім абыходжаннем і з той прычыны, што яму адмовілі прысутнічаць на разглядзе касацыйнай скаргі, Сяргей рэзнуў сабе разбітай лямпачкай вену на левай руцэ. Дастаткова вялікі шнар у выглядзе крыжа дагэтуль яшчэ не зацягнуўся.

"Мне казалі, што "Віцьба" – вельмі жорсткая калонія, але я не ведала, што там такое пекла", – кажа Алена.

Яна вельмі баіцца, што Сяргея могуць неўзабаве этапаваць назад у калонію і што там Сяргей ўзновіць галадоўку: "Я так зразумела, што яго ў Навінках доўга не пратрымаюць, і да канца месяца могуць этапаваць. Бо, як сказаў урач, мінімальны тэрмін для такой экспертызы – адзін тыдзень, максімум – месяц". Гэта будзе ўжо 4-м па ліку этапам для Каваленкі.

Пра тое, як праходзіць экспертыза, Сяргей не паспеў сказаць, бо спатканне перарвалі.

Алена кажа, што перадала мужу сокі і троху гародніны, а таксама лекі для страўніка і печані. Па яе назіраннях, у "Навінках" куды лепшы персанал і абыходжанне, чым у "Віцьбе".

Ян Сведка.

Выкладчык унівэрсытэту: «Каваленка — пакутнік і герой»

Гэтак учынак палітвязьня ацэньвае выкладчык Віцебскага ўнівэрсытэту Сяргей Міхайлаў, які быў перакладчыкам на працэсе Каваленкі.

«Гэта адназначна, чалавек адстойвае свае ідэалы, якія падтрымлівае і значная частка насельніцтва. Але ў такой форме адстойваць свае правы можа ня кожны. Я, можа, і не лічу, што кожны так павінен адстойваць, але для мяне гэта гераічны ўчынак. Тое самае, як было на вайне: ня кожны павінен ісьці на таран, закрываць дзот сваім целам. Гэта выбар лепшых людзей Айчыны. Таму для мяне гэта адназначна гераічны ўчынак, нейкая спроба разбудзіць масу, адстаяць сьвятыя нацыянальныя сымбалі».

Тое, што ўлады пачалі прымусова ў псыхіятрычным аддзяленьні выводзіць Сяргея Каваленку з галадоўкі, Сяргей Міхайлаў параўнаў з аналягічнымі паводзінамі савецкага рэжыму:

«Калі немагчыма зламіць дух чалавека, немагчыма засудзіць — значыць, робяць вар'ятам, быццам ён робіць нешта несур'ёзнае. Магчыма, напачатку яны не ўспрымалі гэта сур'ёзна, думалі, што ўсё пройдзе, але калі выявілася, што ён ідзе да канца, быў пэрыяд, што яны ў прынцыпе ня ведалі, што рабіць. А каб ён не ўспрымаўся як пакутнік за нацыянальныя ідэалы, была зробленая спроба паказаць яго ныя нібыта неадэкватныя паводзіны, таму і зьмясьцілі яго ў гэтае аддзяленьне».

Спадар Міхайлаў кажа, што стаўленьне да Сяргея Каваленкі ў Віцебску неадназначнае. На беларускай катэдры ўнівэрсытэту, дзе працуе Сяргей Міхайлаў, добра разумеюць сытуацыю, кажа ён, на іншых катэдрах шмат хто ня ведае, іншая ставіцца абыякава:

«Пытаюцца, а дзеля чаго ён галадае, а навошта ён сам сябе даводзіць да такой сытуацыі. Тады неяк тлумачыш, што справа ня ў ежы, а ў тым, што ён адстойвае свае правы. Тады некаторыя разумеюць, некаторыя ня хочуць разумець. Але салідарнасьці з Каваленкам у Віцебску сапраўды не хапае».

Сябра КХП-БНФ Сяргей Каваленка быў асуджаны на 2 гады і месяц за парушэньне ўмоваў адбыцьця «хатняй хіміі», якую атрымаў за вывешваньне бел-чырвона-белага сьцяга на навагодняй ёлцы ў Віцебску. Пратэстуючы супроць перасьледу, вязень абвясьціў галадоўку, якую зь перапынкам у 20 дзён трымае зь сярэдзіны сьнежня.

Паводле " Радыё Свабода".

ЗАКАЗНЫЯ ПРАЦЭСЫ

БРАТ НА БРАТА

В СТРАНЕ ЭПИДЕМИЯ ПОЛИТИЧЕСКОЙ АКТИВНОСТИ ТРУДОВЫХ КОЛЛЕКТИВОВ. ПО КРАЙНЕЙ МЕРЕ, ОФИЦИАЛЬНЫЕ ПРОФСОЮЗЫ СТАРАТЕЛЬНО ЕЕ ИЗОБРАЖАЮТ: ЗАСЕДАЮТ, ПРИНИМАЮТ ЗАЯВЛЕНИЯ, ОТ ИМЕНИ МНОГОТЫСЯЧНОЙ АРМИИ ТРУДЯЩИХСЯ КЛЕЙМЯТ И ОБЛИЧАЮТ ТЕХ, КТО, ПО ИХ МНЕНИЮ, ПОДРЫВАЕТ ОТНОШЕНИЯ БЕЛАРУСИ С ЕВРОПОЙ.

«Врагов народа» по требованию трудовых коллективов не расстреливают, но уже готовы судить.

Оператор ЭВМ с Мозырского НПЗ Марина Циблиенко и мастер смены предприятия «Гродно-Азот» Алексей Емельянчик подали иски против политиков Виктора Ивашкевича и Дмитрия Усса, так как считают именно их виновными в нестабильных перспективах своих предприятий на внешних рынках.

Из-за постоянной войны на линии Беларусь-Европа нас всех лихорадит, мы все страдаем. Что бытовые мелочи взять, что глобальную политику - белорусы будто ущербные или прокаженные.

Например, стоимость шенгенской визы. Для граждан России и Украины она всего 35 евро, для белорусов -- 60. Чувствуете разницу?! А ведь при наших зарплатах 60 евро это то же самое, что для россиянина 300! И европейцы это понимают. Более того, не скрывают, что отношение к нам такое, потому что с Минском невозможно договориться. Украина и Россия полноценно участвуют в программе «Европейская политика соседства», а Беларусь -- нет. Носом крутим, дверями хлопаем, то и дело плюемся обидами из-за пограничных столбов. Нам и то не так, и это не этак, и здесь нас не уважили, и там не поняли. То, что России и Украине хорошо, нам почему-то плохо.

Из Москвы и Киева послов не выдворяют, их президенты европейских лидеров «козлами», «вшивыми», «голубыми» не называют. И как-то все у них с Европой получается: для простых людей - визы дешевые, для государств -- проекты общие, лидеры встречаются, вопросы решают, руки друг другу пожимают. Зато ни к нам кто, ни мы к кому; апломб зашкаливает, язык без костей - и провал по всем фронтам…

Профсоюзный актив господина Козика дружно поддерживает судебные иски Циблиенко и Емельянчика, потому что видит в призывах к санкциям угрозу срыва глобальных экономических планов и проектов многих белорусских предприятий. А ведь для начала стоило бы разобраться с проектами, которые уже сорвались. Например, Китай на днях отказался от инвестиций в Минский аэропорт. Ивашкевич ничего Китаю не подсказывал, ни к чему не призывал. Они сами додумались…

…Так кто виноват, что большие китайские деньги упорно в Беларусь не идут, что сорвался проект с аэропортом? Кто виноват, что мы, как те ослы, ждем серьезных вливаний из Китая и одновременно развернули дипломатическую войну на западном фронте? Может, молодой начальник смены Алексей Емельянчик с «Гродно-Азота» все-таки по-честному ответит на вопрос, почему у Беларуси проблемы даже с китайскими инвестициями, хотя ни Ивашкевич, ни Усс к Пекину с воззваниями не обращались?

...Не надо быть экономистом, чтобы понять: мы сами поставили себя к стенке и теперь бьемся в нее, обвиняя весь мир. Хотя мир ничего невероятного от нас не требует. Европа готова и деньги дать, и свой рынок открыть. Напомню, что, когда перед президентскими выборами в Минск прилетали министры иностранных дел Польши и Германии, было однозначно заявлено: будут честные выборы -- Беларусь получит от ЕС 3 миллиарда евро. Но не нужны нашей власти оказались эти миллиарды. Ей лучше, чтобы спецназ, натасканный на разгон акций протеста, проверил свои умения на практике.

Проверили. Спецназ с безоружными людьми справился. Денег Беларусь не получила.

А потом был обвал рубля, рост цен, слезы пенсионеров возле прилавков с мясом и колбасой… И наше высшее начальство старательно делало вид, что очень простым людям сочувствует.

Сейчас есть план польского премьера Дональда Туска: белорусская власть выпускает из тюрем политзаключенных, прекращает репрессии против политических оппонентов, проводит честные выборы в парламент - и получает 9 миллиардов евро.

Но нам опять не надо. На днях глава Администрации президента Владимир Макей и министр иностранных дел Сергей Мартынов исполнили под телекамеры старые песни про давление и шантаж со стороны Европы.

А ведь они знают, что чуда не случится; что, кроме Запада, Беларусь из финансовой пропасти никто не вытянет. Российские деньги на поддержание штанов -- это всего лишь скупка наших заводов, а инвестиции из арабского мира -- скупка земель под гостиницы и развлекательные комплексы. Причем за копейки… Все это продлевает агонию. Не более.

Они знают, что без серьезных внешних финансовых и технологических вливаний белорусы так и будут душиться в очередях за социальным молоком, корячиться на нескольких подработках, экономить на отдыхе, питаться костями да капустой. Знают, что многие старики со своими пенсиями от такой жизни будут плакать. Знают, что далеко не все белорусские дети попробуют тот же ананас. Знают, что секонд-хенды -- обноски из Европы -- останутся самыми посещаемыми магазинами.

Знают. Но, сложив губы куриной гузкой, учат всех, как правильно Родину любить.

Они знают, что Европе, Западу от нас ничего вопиющего не надо -- только чтобы власти, считаясь с общечеловеческими ценностями, вели себя прилично и не натравливали белорусов на белорусов, брата на брата. А еще чтобы вернули нам, белорусам, право выбирать и президента, и депутатов. И что нет в этом никакого шантажа, никакого унижения или оскорбления страны.

Все всё знают, понимают, все не дураки. Но топ-персоны -- на телеэкране, профсоюзы встали в стойку, общественные организации, предприниматели, адвокаты принимают заявления и обращения, клеймят оппозицию позором и призывают Европу отказаться от введения санкций. Люди тонкой душевной организации типа Марины Циблиенко и Алексея Емельянчика в суды побежали, чтобы Родину защитить.

Спектакль это. И дурной. Отвлекающий от главного.

Потому что пока политзаключенные в тюрьмах, пока наша политическая система -- это настроения, желания, пристрастия и симпатии одного человека, -- никаких нормальных отношений с цивилизованным миром мы не выстроим. Если профсоюзы, адвокаты, предприниматели, физики, химики, поэты, художники, рабочие, учителя и т.д., и т.п. на самом деле хотят добра своей стране - простому работяге, мастеру смены на заводе или оператору вычислительных машин, они должны не к Европе взывать. Они должны от белорусской власти требовать: во-первых, освобождения политзаключенных; во-вторых, общественного диалога; в-третьих, серьезной политической реформы.

Чтобы каждый в Беларуси имел право голоса. Чтобы каждый имел право выбора. Чтобы власть не делила белорусов на правильных и неправильных.

Никаких политических конфликтов с Западом, никаких санкций не будет, если мы у себя в стране научимся вести политические споры без помощи тюрем и спецназа. Потому что нам всем здесь жить. У нас одна земля. Мы один народ. И хватит нас стравливать.

(В сокращении)

Светлана Калинкина, «Народная воля»

НАША ЎЛАДА

КЛАСКОВСКИЙ: ЛУКАШЕНКО РАСТЕРЯН

21 АПРЕЛЯ НА ОБЩЕРЕСПУБЛИКАНСКОМ СУББОТНИКЕ АЛЕКСАНДР ЛУКАШЕНКО РАССКАЗАЛ ГОСУДАРСТВЕННЫМ МЕДИА ОБ АСПЕКТАХ ВНЕШНЕЙ И ВНУТРЕННЕЙ ПОЛИТИКИ.

Белорусы узнали, что у главы страны есть овечья ферма, а зарплаты белорусов скоро будут на уровне соседних стран. Политзаключенных же предупредили о возможности возвращения за решетку. При этом Лукашенко напомнил о своей «ненахилянльнасци» и признался, что «не имеет ничего к потере».

По словам политолога Александра Класковского, подобные заявления свидетельствуют о растерянности главы государства. Заявления, сделанные на субботнике, должны были заменить отложенное послание к народу. «Перенос послания негативно повлиял на имидж. Видно, что на самом деле официальный руководитель не знает, как вести себя. Поэтому в этой связи следовало высказаться и подчеркнуть, что он имеет ответы на все вопросы. Это прозвучало еще и в контексте возможных социальных протестов. Такие заявления звучат обычно тогда, когда какая-то проблема действительно волнует официального лидера. Так как пролетариат страшнее традиционной оппозиции для власти», - отметил Класковский.

Лукашенко подчеркнул, что освобождение Санникова и Бондаренко произошло не под давлением Запада, а по доброй воле главы государства. По его мнению, послы стран Евросоюза возвращаются в Беларусь только ради того, чтобы сохранить лицо.

Однако Класковский полагает, что это не совсем так. «Надо понимать, что послы не есть политики. Они в какой-то мере оказались заложниками ситуации. Европа же не хотела отозвать их. Это был очень вынужденный шаг, дипломатическая война - это нонсенс для Европы XXI века. Поэтому возвращение не нужно обставлять какой-то помпой. Власти Беларуси пытаются свести все только к циркуляции послов, чтобы скрыть главные проблемы: освобождение политзаключенных и нормальные выборы», - сказал эксперт в интервью телеканалу «Белсат».

ЭКАНАМІЧНАЕ РАЗВІЦЦЁ

ПРАМЫСЛОВАСЦІ ПАСТАВІЛІ ДЫЯГНАЗ, КУРС ЛЯЧЭННЯ - 90 МЛРД. ДАЛЯРАЎ

КІРАЎНІК АНАЛІТЫЧНАГА ЦЭНТРА «СТРАТЭГІЯ» ЛЕАНІД ЗАІКА НАЗВАЎ ПАМЫЛКІ КІРАЎНІКА НАЦЫЯНАЛЬНАГА БАНКА БЕЛАРУСІ НАДЗЕІ ЕРМАКОВАЙ, ЗА ЯКІЯ, У СВОЙ ЧАС, СТАВІЎ СТУДЭНТАМ «ДВОЙКІ».

Восенню 2011 года беларускі прэм'ер даручыў падрыхтаваць (распараджэнне № 153р) праект праграмы развіцця прамысловага комплексу Беларусі «на бліжэйшую і доўгатэрміновую перспектыву». Да цяперашняга часу праект гатовы. Аўтары праекта прапаноўваюць накіраваць на яе развіццё каля 90 млрд. даляраў.

Аўтары дакумента, тэкстам якога валодае інтэрнэт-газета Naviny.by, крытычна ацэньваюць цяперашні стан беларускай прамысловасці і прапануюць накіраваць на яе развіццё каля 90 млрд. даляраў.

Грошы ўнеслі, аддачы не атрымалі

Падрыхтоўка праграмы развіцця прамысловага комплексу на перыяд да 2020 года ажыццяўлялася пад кіраўніцтвам першага віцэ-прэм'ера Уладзіміра Сямашкі. Бясспрэчная каштоўнасць дакумента складаецца ў разгорнутым апісанні бягучага стану беларускай прамысловасці.

Аказваецца, для нашых прамысловых прадпрыемстваў характэрны вельмі нізкі ўзровень прадукцыйнасці працы.

«Па дадзеным паказчыку ў апрацоўчай прамысловасці Рэспубліка Беларусь больш чым у 4 разы адстае ад ЕС-27, што адлюстроўвае нізкі ўзровень канкурэнтаздольнасці айчыннай прадукцыі на сусветных рынках», - гаворыцца ў праекце праграмы развіцця прамысловага комплексу да 2020 года, тэкстам якога валодае інтэрнэт-газета Naviny.by.

Плюс да гэтага, як высвятляецца з дакумента, у Беларусі склалася неэфектыўная галіновая і тэхналагічная структура прамысловага комплексу: на долю высокатэхналагічных вытворчасцей у нашай краіне прыпадае толькі 2-3% выпускаемай прамысловай прадукцыі.

Для беларускіх прампрадпрыемстваў таксама характэрная «высокая матэрыяла-, імпарта-і энергаёмістасць», што прыводзіць «да дэфіцыту фінансавых рэсурсаў для папаўнення абаротных сродкаў і інвесціравання ў тэхнічнае пераўзбраенне».

Тым не менш, нягледзячы на нізкую эфектыўнасць, у беларускія прадпрыемствы укладвае велізарныя грошы. Адэкватнай аддачы ад укладзеных інвестыцый не было. Паводле ацэнак аўтараў распрацаванай праграмы, у 2006-2010 гг. тэмп росту інвестыцый у асноўны капітал у прамысловасці перавысіў тэмп росту вытворчасці прамысловай прадукцыі на 74 працэнтных пункта.

«Аддача інвестыцый (рубель прадукцыі на рубель інвестыцый) знізілася з 13,8 рублёў у 2006 годзе да 11,7 рублёў у 2010 годзе», - паведамляецца ў праекце праграмы развіцця прамысловага комплексу.

Адштурхнуўшыся ад існых болек беларускай прамысловасці, распрацоўшчыкі праграмы прапануюць у 2012-2020 гг. накіраваць намаганні на павышэнне канкурэнтаздольнасці промсектора. Дамагчыся гэтага прапануецца двума шляхамі: за кошт мадэрнізацыі традыцыйных сектараў прамысловасці і праз стварэнне «высокатэхналагічных навукаёмістых вытворчасцей». Рэалізацыя падрыхтаванай прамысловай праграмы, як чакаецца, дазволіць за наступныя восем гадоў «скараціць ўдвая разрыў па ўзроўні прадукцыйнасці працы ад еўрапейскіх краін».

Аднак каб дасягнуць гэтай мэты, неабходна будзе накіраваць на развіццё прамысловасці ў 2012-2020 гг. каля ... 90 млрд. даляраў. Менавіта такі аб'ём расходаў прадугледжвае падрыхтаваная праграма развіцця прамысловага комплексу Беларусі.

На мінулым тыдні, па інфармацыі Naviny.by, падрыхтаваны праект праграмы развіцця промкомплекса разглядалася на ўзроўні бізнес-асацыяцый. У абмеркаванні дакумента прыняў удзел і першы віцэ-прэм'ер Уладзіміра Сямашкі.

Многія прадстаўнікі дзелавой супольнасці апынуліся незадаволеныя прадстаўленым варыянтам праграмы развіцця прамысловага комплексу. «Інвестпраекты, рэалізацыя якіх прадугледжана падрыхтаванай праграмай, арыентаваны на традыцыйныя сектара і не змяняюць існуючую структуру эканомікі», - кажа намеснік старшыні Беларускай навукова-прамысловай асацыяцыі Георгій Грыц.

Прадстаўнікі бізнес-саюзаў таксама не згодныя з ключавымі ідэямі падрыхтаванай праграмы.

«Адна з задач распрацаванай праграмы складаецца ў тым, каб скараціць разрыў у прадукцыйнасці працы з еўрапейскімі краінамі з чатырох да двух разоў. Аднак чаму мы павінны быць увесь час даганяць? Неабходна вызначыць сектара эканомікі, дзе мы будзем паказваць вынікі лепш, чым іншыя краіны. У падрыхтаванай праграме такія сектара не вызначаны «, - канстатуе Георгій Грыц.

Віктар Маргелаў, у сваю чаргу, адзначае, што ў падрыхтаванай праграме не знайшлі адлюстравання многія пытанні, ад рашэння якіх залежаць магчымасці для развіцця вытворчага сектара. «У праграме развіцця прамысловага комплексу павінна быць адлюстравана падатковая палітыка ў адносінах да вытворцам. У дакуменце неабходна распісаць, як будуць мяняцца стаўкі асноўных падаткаў. Ад гэтага наўпрост будуць залежаць ўмовы для развіцця вытворчага сектара », - мяркуе Віктар Маргелаў.

Паводле інфармацыі Naviny.by, на гэтым тыдні прадстаўнікі бізнес-супольнасці накіруюць у Мінэканомікі ліст, у якой агучаць свае прапановы ў праект праграмы развіцця промкомплекса. Мяркуецца таксама, што бізнес-саюзы накіруюць ліст прэм'ер-міністру Міхаілу Мясніковічу і папросяць яго не спяшацца з прыняццем падрыхтаванай праграмы развіцця промкомплекса і накіраваць яе на дапрацоўку.

Цяперашні варыянт праграмы, лічаць назіральнікі, не дае адказу на многія пытанні. У прыватнасці, на фінансавы. Падрыхтаваны праект праграмы прадугледжвае, што выдаткі на яе рэалізацыю складуць каля 90 млрд. даляраў. «Застаецца адкрытым пытанне, дзе крыніцы фінансавання падрыхтаванай праграмы», - адзначае Георгій Грыц.

Дзмітрый Заяц, "БЕЛАПАН"

ПАЛІТЫЧНЫ ПЕРАСЛЕД

НІЯКАГА ЛЯЧЭНЬНЯ КАВАЛЕНКУ НЕ АКАЗВАЕЦЦА

17 КРАСАВІКА ЗЬ СЯРГЕЕМ КАВАЛЕНКАМ У ПСЫХІЯТРЫЧНАЙ ЛЯКАРНІ Ў НАВІНКАХ СУСТРЭЎСЯ ЯГОНЫ АДВАКАТ. ЖОНКА АКТЫВІСТА АЛЕНА КАВАЛЕНКА РАСПАВЯЛА ПРА ТОЕ, ШТО ЗАРАЗ АДБЫВАЕЦЦА ЗЬ ЯЕ МУЖАМ.

«Што ён сказаў? Што Сяргей яшчэ выглядае дрэнна, застаецца вельмі схуднелым. Настрой у яго, канечне, палепшыўся, але ніякага лячэньня яму не аказваецца. Фактычна ён туды кінуты проста на выжываньне. Ніякага лекаваньня і кантролю над станам унутраных органаў яму не аказваюць. Аналізы яшчэ ня зроблены — ва ўсякім разе, пра гэта яшчэ не сказалі. Таму я б хацела, каб яго хутчэй адправілі ў цывільны шпіталь, бо ягонае жыцьцё яшчэ застаецца пад пагрозай. Бо кантролю ад мэдыкаў за ягоным станам няма. Наколькі я ведаю, яго там нават ня ўзважылі. Выжыве — добра, ня выжыве… Там толькі за ім назіраньне».

Паводле рашэньня Віцебскага абласнога суду, які разглядаў касацыйную скаргу Сяргея Каваленкі, на пачатку красавіка актывіст быў зьмешчаны ў «Навінкі» дзеля комплекснай псыхіятрычнай экспэртызы. Зь сярэдзіны сьнежня да канца сакавіка зь перапынкам на 20 дзён Сяргей Каваленка трымаў галадоўку пратэсту, за час якой схуднеў да 45 кіляграмаў. Пасля зьмяшчэння ў Навінкі патрыёт Каваленка галадоўку спыніў.

Алег Грузьдзіловіч, «Радыё Свабода»

САЛІДАРНАСЦЬ

ПАДТРЫМАЙЦЕ ІХ ГРАШОВЫМ ПЕРАВОДАМ!

ПАСЛЯ ТАГО, ЯК АКТЫВІСТА КХП-БНФ СЯРГЕЯ КАВАЛЕНКУ АРЫШТАВАЛІ, ЯГО РОДНЫЯ ЗАСТАЛІСЯ БЕЗ КРЫНІЦЫ ПРЫБЫТКАЎ: СЯРГЕЙ БЫЎ АДЗІНЫМ, ХТО ПРАЦАВАЎ.

Яго жонка Алена знаходзіцца ў дэкрэтным адпачынку. Цяпер жанчына засталася з 8-месячнай дачкой і 7-гадовым сынам на руках. Падтрыймайце сям'ю Каваленкаў!

Грошы можна высылаць паштовым пераводам:

210038, г. Віцебск, Маскоўскі праспект, д. 47, к. 1, кв. 57. Каваленка Алена Юр'еўна.

Альбо можна пералічыць на банкаўскі рахунак, каму так зручнее:

р/р 01073849, Беларусбанк, адз.201/85, г.Віцебск, Каваленка Алена Юр'еўна.

Летась людская салідарнасць дапамагла звольненай настаўніцы гісторыі з Талькі Наталлі Ільніч, якая атрымала 169 грашовых пераводаў.

МЫТНЫ САЮЗ

Беларусь у СГА не бяруць, але жыць па яе правілах абавяжуць

ДА ЎСТУПЛЕННЯ РАСЕІ Ў СГА, ЯКОЕ ЧАКАЕЦЦА Ў СЯРЭДЗІНЕ ГЭТАГА ГОДА, ЗАСТАЮЦЦА ЛІЧАНЫЯ МЕСЯЦЫ.

У сувязі з гэтым у Мытным саюзе, куды ўваходзяць Расія, Беларусь і Казахстан, знізяцца стаўкі мытных пошлін. Паводле ацэнак Сусветнага банка, уступленне ў Сусветную гандлёвую арганізацыю прынясе Расіі істотныя выгады. А вось у Беларусі з-за ўваходжання Расіі ў СГА з'явяцца новыя праблемы.

Для Расеі ўваходжанне ў Сусветную гандлёвую арганізацыю – добра. Пры тым што непазбежныя некаторыя бюджэтныя страты, звязаныя са зніжэннем ў рамках СГА мытных пошлін, выгады апынуцца істотна вышэй. Паводле прагнозу Сусветнага банка, далучэнне да Сусветнай гандлёвай арганізацыі на працягу бліжэйшых трох гадоў будзе прыносіць Расеі штогод каля 3,3% ВУП (або 49 млрд. даляраў). У далейшым выгады Расеі ад ўступлення ў СГА, паводле ацэнак Сусветнага банка, яшчэ больш ўзрастуць.

Як ўваходжанне Расіі ў СГА паўплывае на Беларусь? Былы прэм'ер-міністр Беларусі Сяргей Сідорскі, які цяпер з'яўляецца членам калегіі Еўразійскай эканамічнай камісіі, у сакавіку даў зразумець, што пасля ўступлення Расеі ў СГА стаўкі мытных пошлін на тэрыторыі Мытнага саюза зменяцца.

«Усе краіны Мытнага саюза будуць прымаць мытныя тарыфы той краіны, якая першай ўступіць у СГА», - заявіў Сідорскі. Першай, зразумела ўжо ўсім, уступіць у СГА Расея.

Намеснік старшыні Беларускай навукова-прамысловай асацыяцыі Георгій Грыц удакладняе, што цяпер Беларусі давядзецца выконваць тарыфныя абавязацельствы, якія ўзяла на сябе Расея перад СГА.

«Абавязацельствы Расіі перад СГА з'яўляюцца нормамі, абавязковымі для выканання ўсімі краінамі Мытнага саюза. Мы трапляем ў сітуацыю, калі, не з'яўляючыся членамі СГА, павінны выконваць патрабаванні СГА », - кажа Георгій Грыц.

Прымаючы ўмовы СГА, Расія ўзгадніла з міжнароднай гандлёвай арганізацыяй больш нізкія мытныя тарыфы, чым тыя, якія дзейнічаюць у Мытным саюзе. Паводле інфармацыі МЗС Беларусі, «у дачыненні да больш за 1000 пазіцый расійскія абавязацельствы перад СГА ніжэй дзеючых ставак Адзінага мытнага тарыфу Мытнага саюза на 7-15 працэнтных пунктаў. 3 іх больш за 50 пазіцый - адчувальныя для Рэспублікі Беларусь «.

Аднак у найбольшай ступені ўступленне Расіі ў СГА можа адбіцца на беларускіх экспарцёрах, якія працуюць у сферы машынабудавання, у тым ліку - сельгасмашынабудавання.

Пасля ўваходжання Расіі ў СГА сельгастэхніка, а таксама грузавыя аўтамабілі будуць перасякаць мяжу Мытнага саюза, абкладаючы больш нізкімі мытнымі стаўкамі. Да прыкладу, пошліны на ўвоз сельгастэхнікі ў Расію пасля яе ўступлення ў СГА знізяцца адразу з цяперашніх 15% да 10-5%. Гэта прывядзе да таго, што ў Расею з краін СГА стане паступаць больш танная сельгастэхніка. Падобная сітуацыя па грузавых аўтамабілях.

Ну і нарэшце - яшчэ адна непрыемная навіна: абараніць самастойна свае інтарэсы беларускі бок не зможа. Справа ў тым, што члены СГА маюць доступ да механізму дазволу спрэчак, які існуе ў рамках міжнароднай гандлёвай арганізацыі. Следам за Расіяй членам СГА ў 2012 годзе стане Казахстан. Такім чынам, Беларусь, якая яшчэ далёкая ад уступлення ў гандлёвую арганізацыю, - адзіная краіна ў АЭП, якая не будзе мець доступу да механізму дазволу спрэчак ў СГА.

Увогуле, канкурэнцыя для беларускіх вытворцаў, асабліва для экспарцёраў, пасля ўступлення Расеі ў СГА сур'ёзна ўзрасце. Цалкам верагодна, што ў новых умовах кампаніі, прысутныя на расійскім рынку, захочуць пацясніць беларускіх вытворцаў. Што гэта азначае для апошніх?

Зірнем на статыстыку. У 2011 годзе Беларусь паставіла на экспарт 11782 грузавыя аўтамабілі, у тым ліку ў Расію - больш за 9 тысяч; 6865 седлавых цягачоў, у тым ліку ў Расію - 6251. На экспарт было таксама пастаўлена 57.224 трактары, у тым ліку ў Расію - амаль 30 тысяч. Як бачым, на расійскі рынак прыходзіцца ільвіная доля экспарту прадукцыі беларускага машынабудавання. Таму калі канкурэнты пачнуць выцясняць яго прадпрыемства з расейскага рынку, гэта будзе адчувальным ударам.

У той жа час, як мяркуе навуковы дырэктар Даследчага цэнтра ІПМ Ірына Тачыцкая, уступленне Расеі ў СГА можа падштурхнуць рэформы ў рэальным сектары беларускай эканомікі. «У нашай эканоміцы было мала выклікаў, якія прымушалі б праводзіць рэформы і павышаць эфектыўнасць. Нас вельмі расслабляе расійскі рынак і танныя энерганосьбіты. Зараз, у сувязі з уступленнем Расіі ў СГА, і нам давядзецца думаць аб павышэнні сваёй канкурэнтаздольнасці», - кажа Ірына Тачыцкая.

Дзмітрый Заяц, БЕЛАПАН

НУ І НУ!..

ЖАРТАЎ НЕ РАЗУМЕЮЦЬ

ТЭЛЕКАНАЛ АНТ НА ПОЎНЫМ СУР'ЁЗЕ 8 КРАСАВІКА ПАЎТАРЫЎ ПЕРШАКРАСАВІЦКІ ЖАРТ ГАЗЭТЫ «ТАВАРЫШ» ПРА «ФАЛЬСЫФІКАЦЫІ» НА ЗЬЕЗЬДЗЕ АГП.

На сайце газэты 1 красавіка была разьмешчаная нататка пад загалоўкам «Зьезд АГП скончыўся гучным скандалам», у якой гаварылася, што «апазыцыянэры, якія ўвесь час вінавацяць улады ў падтасоўцы галасоў на выбарах, самі не зусім чыстыя на руку». Паведамлялася, што на выніках нібыта праведзенага прадстаўнікамі іншых партый экзіт-полу, Анатоль Лябедзька не перамог у ходзе тайнага галасаваньня на выбарах старшыні партыі — за яго на самой справе прагаласавала ўсяго 15,5%.

Як паказала «журналісцкае расьсьледаваньне», аднапартыйцы не даравалі Анатолю Лябедзьку непрыстойных паводзінаў у грамадзкіх месцах: «Як можа старшыня партыі, які прэтэндуе на нацыянальнае лідэрства, брыдкасловіць у грамадзкіх месцах? Гэта недапушчальна! Таму я і мае аднадумцы галасавалі супраць », - цытаваў сайт нейкую паважаную дэлегатку зьезду.

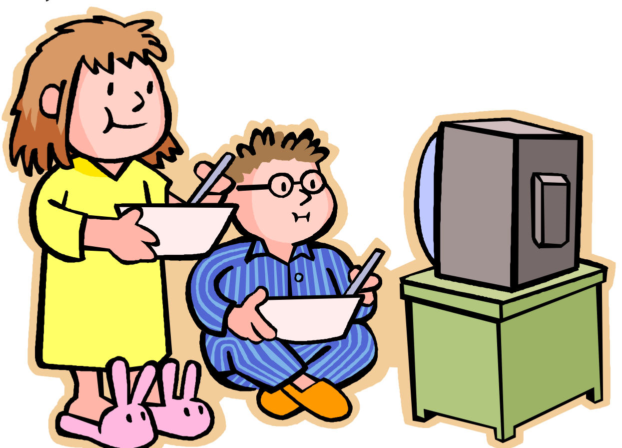
Самому Анатолю Лябедзьку «Товарищ.online» прыпісаў такія словы: «У першую чаргу мы паглядзім відэазапіс з пакою падліку галасоў. Падругое, высьветлім, б...ь, хто спрабуе дэстабілізаваць сытуацыю ў партыі. Па-трэцяе, гатовы падаць у адстаўку, калі гэтыя зьвесткі пацьвердзяцца».

Гэтая першакрасавіцкая нататка была на поўным сур'ёзе працытаваная ў эфіры выніковай праграмы «Контуры» на тэлеканале АНТ, прысьвечанай тэме эўрапейскіх санкцый і ўплыву апазыцыі на іх прыняцьце.

Тэлеканал Белсат 1 красавіка перадаў інфармацыю пра заклік палітычнага эмігранта зь Беларусі Зьмітра Піменава да НАТА з просьбай увесьці войскі ў Беларусь.

На мінулым тыдні гэты першакрасавіцкі жарт прыгадаў у сваёй заяве як сур'ёзную прапанову кіраўнік адміністрацыі прэзыдэнта РБ Уладзімер Макей: «Апазыцыя спрэс складаецца з такіх вось Піменавых», — рэзюмаваў ён. І гэтыя "сур'ёзныя" высновы некалькі дзён паўтараюць дзяржаўныя СМІ.

Радыё "Свабода".

Заснавальнік і рэдактар: Салодкі Сяргей Аляксандравіч

Адрас рэдакцыі: г.Віцебск, 3-я Мопраўская, д. 14, тэл. 26-42-02, маб. +375299410197. Газета выдаецца з траўня 2003 г.

Падпісана да друку 26.04.2012 у 19.25. Наклад: 290 асобнікаў. Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў. Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.